

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžso/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 6014201059
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201059.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: Ing. E. I., narodená dňa XX.XX.XXXX, H., právne zastúpenej: JUDr. Andrea Balážiková, PhD., advokátka, Horná 65/A, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2014/67424/24172/OPČ-SSZ zo dňa 14.07.2014, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2014-60 zo dňa 20.08.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/105/2014-60 zo dňa 20. augusta 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. 2014/67424/24172/OPČ-SSZ zo dňa 14.07.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o nezaradení žalobkyne do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Súd v konaní po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Zhodnotil, že medzi účastníkmi konania bolo sporné, či žalobkyňa ku dňu podania žiadosti (07.08.2012) spĺňala podmienky pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie stanovené v § 6 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 5 písm. d/ Zákona o službách zamestnanosti, t.j. či bola k 07.08.2012 občanom, ktorý nevykonával samostatnú zárobkovú činnosť, v tomto prípade fyzickou osobou, ktorá nebola spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným.

Za základnú otázku pre posúdenie, či žalobkyňa v čase podania žiadosti bola samostatne zárobkovo činnou osobou, a teda či spĺňala podmienku podľa § 6 ods. 2 písm. b/ Zákona o službách zamestnanosti pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, súd považoval posúdenie otázky, či žalobkyňa bola v čase podania žiadosti (07.08.2012) spoločníčkou v spoločnosti s ručením obmedzeným, a to vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne, že na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorú považuje za platnú a účinnú ku dňu jej podpisu, t.j. k 15.07.2012, previedla svoj obchodný podiel v spoločnosti a prestala byť spoločníčkou s. r. o.

Krajský súd uviedol, že prevod obchodného podielu je jedným zo spôsobov zániku účasti spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným za trvania spoločnosti. Obchodný zákonník upravuje prevod obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným v ust. § 115. Právnym titulom, na základe ktorého dochádza k prevodu obchodného podielu v s. r. o. je zmluva o prevode obchodného podielu, ktorej formálne náležitosti stanovuje § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka. Podľa prvej vety cit. ustanovenia zmluva o prevode obchodného podielu musí mať písomnú formu a podpisy na zmluve sa musia osvedčiť. Z cit. ustanovenia vyplýva, že základnými formálnymi náležitosťami zmluvy o prevode obchodného podielu sú písomná forma a osvedčenie podpisov účastníkov tejto zmluvy. Žalobkyňou predložená zmluva o prevode obchodného podielu medzi žalobkyňou ako prevodcom a jej manželom ako nadobúdateľom obchodného podielu je datovaná dňom 15.07.2012, je preto dôvodné sa domnievať, a táto skutočnosť ani nebola medzi účastníkmi konania sporná, že v tento deň bola medzi zmluvnými stranami zmluva aj podpísaná. V zmysle § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka pravosť podpisov účastníkov záväzkového vzťahu zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 15.07.2012 bola vyznačená na listine vo forme osvedčovacej doložky, ktorá je podľa § 3 ods. 4, § 56 a § 58 Notárskeho poriadku verejnou listinou. Podpisy prevodcu i nadobúdateľa na zmluve uznali žalobkyňa aj jej manžel za svoje vlastné dňa 17.08.2012.

Ďalej uviedol, že zákon č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Notársky poriadok“) upravuje dve formy osvedčenia pravosti podpisu (legalizácie). Podľa § 58 ods. 1 Notárskeho poriadku legalizáciou notár alebo ním poverený zamestnanec osvedčuje, že osoba, ktorej podpis má byť osvedčený, v jeho prítomnosti listiny vlastnoručne podpísala alebo podpis na listine uznala pred ním za vlastný. Zdôraznil, že obchodný zákonník v § 115 neustanovuje, akou formou má dôjsť k osvedčeniu podpisov na zmluve o prevode obchodného podielu. Z toho potom vyvodil, že sú prípustné obidve formy overenia pravosti podpisu, t. j. aj forma uznania podpisu za vlastný. Podpisy na zmluve o prevode obchodného podielu môžu byť teda osvedčené aj následne formou jeho uznania za vlastný. Platnosť právneho úkonu sa posudzuje vždy k okamihu uzavretia právneho úkonu, t. j. všetky náležitosti, ktoré majú byť podmienkou platnosti právneho úkonu, musia existovať už v okamihu jeho uzavretia.

Dodal, že okrem osobitných náležitostí, ktoré upravuje Obchodný zákonník, zmluva o prevode obchodného podielu ako právny úkon musí spĺňať aj všeobecné náležitosti vyžadované pre platnosť právneho úkonu upravené v § 37 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že podpis na zmluve o prevode obchodného podielu môže byť osvedčený jeho následným uznaním za vlastný pred príslušnou úradnou osobou, je zrejmé, že nedostatok takéhoto osvedčenia podpisu nemôže byť podmienkou platnosti zmluvy o prevode obchodného podielu. Medzi účastníkmi konania však bolo sporné, či zmluva o prevode obchodného podielu bola ku dňu podania žiadosti žalobkyne o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (07.08.2012) účinná.

Pokiaľ sa jedná o účinnosť zmluvy o prevode obchodného podielu medzi zmluvnými stranami, súd dospel k záveru, že osvedčenie podpisov na zmluve o prevode obchodného podielu je podmienkou jej účinnosti medzi zmluvnými stranami. Zmluva o prevode obchodného podielu je platná dňom, kedy ju zmluvné strany, t. j. prevodca a nadobúdateľ v súlade so zákonom uzatvoria. Zákon odkladá účinnosť prevodu len vo vzťahu k spoločnosti, nie vo vzťahu k tretím osobám. K odloženiu účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu dochádza tiež v prípadoch, kedy je zmluva uzatvorená bez predchádzajúceho súhlasu valného zhromaždenia, ak zákon alebo spoločenská zmluva taký súhlas predpisujú alebo vyžadujú, alebo keď dochádza k následnému úradnému overeniu podpisu. V prípadoch,

keď dochádza k následnému overeniu podpisov, stáva sa zmluva o prevode obchodného podielu účinnou až týmto overením. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že niet pochybností, že Obchodný zákonník v § 115 ods. 3 stanovuje ako jednu z formálnych náležitostí zmluvy o prevode obchodného podielu osvedčenie podpisov zmluvných strán. Vzhľadom na to, že ide o zákonom stanovenú náležitosť zmluvy o prevode obchodného podielu, ide o podmienku, ktorá musí byť splnená, aby sa zmluva o prevode obchodného podielu mohla stať perfektnou a účinnou medzi zmluvnými stranami. Súd mal za to, že nie je dôvod, aby osvedčenie podpisu na zmluve o prevode obchodného podielu bolo považované za podmienku potrebnú len pre vyvolanie účinkov zmluvy o prevode obchodného podielu voči s. r. o. (§ 115 ods. 4 Obchodného zákonníka), resp. voči ďalším tretím osobám na základe zápisu prevodu obchodného podielu do obchodného registra. Pre takýto postup by bolo potrebné, aby Obchodný zákonník obsahoval v tomto smere výslovnú úpravu. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch náležitostí (písomnosti a podpisu) pod následkom neplatnosti právneho úkonu (§ 40 ods. 1 OZ). Ust. § 40 OZ totiž hovorí o podmienkach platnosti právneho úkonu, avšak osvedčenie podpisu účastníkov na zmluve o prevode obchodného podielu je podmienkou perfektosti a účinnosti tejto zmluvy. Osvedčenie podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu je teda podmienkou jej účinnosti medzi jej zmluvnými stranami.

Konštatoval tak, že osvedčenie podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu je podmienkou účinnosti tejto zmluvy medzi zmluvnými stranami, ako aj podmienkou účinkov prevodu obchodného podielu voči s. r. o. Obchodný zákonník síce výslovne nestanovuje, že ide o takúto podmienku, avšak na druhej strane ani výslovne nestanovuje, že osvedčenie podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu je potrebné, resp. sa vyžaduje len pre zápis zmeny spoločníka v obchodnom registri. Ust. § 115 Obchodného zákonníka je potrebné vykladať v súlade s jeho zmyslom a účelom, v rozpore s ktorým by bolo, ak by osvedčenie podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu bolo potrebné len pre zápis zmeny spoločníka v obchodnom registri, ktorý je však vo vzťahu k zmene osoby spoločníka len deklaratórny, t.j. aby mohli nastať všetky účinky sledované zmluvou o prevode obchodného podielu bez toho, aby zmluva o prevode obchodného podielu obsahovala jednu z jej zákonom stanovených formálnych náležitostí - osvedčenie podpisov jej účastníkov.

Obchodný zákonník v § 115 ods. 3 stanovuje, že „podpisy na zmluve sa musia osvedčiť“ a keďže výslovne neuvádza, že táto podmienka je potrebná len na vyvolanie účinkov spojených so zápisom do obchodného registra, na vyvolanie všetkých účinkov zmluvy o prevode obchodného podielu, ktoré Obchodný zákonník predpokladá, je potrebné splnenie tejto podmienky. Vzhľadom na to, že v preskúvanom prípade zmluva o prevode obchodného podielu, ktorou žalobkyňa preukazovala, že ku dňu 07.08.2012, kedy požiadala o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, bola podpísaná 15.07.2012, pričom pravosť podpisov bola vyznačená vo forme osvedčovacej doložky, a to tak, že podpis účastníci zmluvy uznali za svoj vlastný následne dňa 17.08.2012, až týmto dňom, t.j. dňom 17.08.2012, ktorý nasleduje po dni, kedy žalobkyňa podala žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie - 07.08.2012, nastali účinky zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 15.07.2012 medzi nadobúdateľom a prevodcom. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že predmetná zmluva o prevode obchodného podielu, ktorú zmluvné strany podpísali 15.07.2012, bola doručená obchodnej spoločnosti - s.r.o., pričom mimoriadne valné zhromaždenie udelilo súhlas k predmetnému prevodu obchodného podielu, keďže k zmene v osobe spoločníka môže dôjsť až potom, čo je s.r.o. doručená zmluva o prevode obchodného podielu, ktorá splna všetky podmienky vyžadované Obchodným zákonníkom a spoločenskou zmluvou na prevod obchodného podielu, vrátane osvedčenia podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu.

Doručením zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti, ktorá nespĺňala vyššie uvedené náležitosti stanovené § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka (neobsahovala osvedčenie podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu), nemohli nastať účinky prevodu obchodného podielu, a teda prevodca (žalobkyňa) neprestala byť spoločníčkou s. r. o.

Vzhľadom na uvedené súd považoval záver žalovaného i prvostupňového správneho orgánu o tom, že ku dňu 07.08.2012 žalobkyňa nespĺňala podmienky na zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že nespĺňala podmienku podľa § 6 ods. 2 Zákona o zamestnanosti, pretože bola pre účely Zákona o službách zamestnanosti považovaná za samostatne zárobkovo činnú osobu, keďže bola spoločníčkou v s. r. o., za výsledok správneho právneho posúdenia veci.

Námietku žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného považoval súd za nedôvodnú, keďže nekorešpondovala, resp. nemala oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje všetky náležitosti stanovené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že odkaz žalovaného na potrebu obnovy konania a zdôvodňovanie tým výroku napadnutého rozhodnutia, je neprijateľný, súd uviedol, že výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného bol dostatočne zdôvodnený, a preto táto námietka nekorešponduje s obsahom napadnutého rozhodnutia a súd ju považoval za nedôvodnú. Z uvedených dôvodov teda napadnuté rozhodnutie žalovaného nepovažoval za nezákonné a žalobkyňou uvedené odkazy nespôsobujú jeho nepreskúmateľnosť. Vo vzťahu k výroku súd považoval rozhodnutie za dostatočne odôvodnené.

Pokiaľ žalobkyňa namietala vady konania, ktoré mali spočívať v tom, že správny orgán v novom konaní de facto nevykonal žiadne konanie, ani dokazovanie, nevyžiadal si od žalobkyne žiadne podklady a bez ďalšieho vydal rozhodnutie o nezaradení žalobkyne do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom nevykonal žalobkyňou navrhovaný výsluch svedka, súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, postupu správnych orgánov, ktorých vydaniu týchto rozhodnutí predchádzal, ako aj po preskúmaní administratívneho spisu dospel k záveru, že aj táto námietka je nedôvodná. Mal za to, že správny orgán postupujúc v zmysle § 32 Správneho poriadku vykonal dokazovanie, pričom podkladom pre jeho rozhodnutie boli podania, listiny a dôkazy predložené samotnou žalobkyňou. Správny orgán tieto dôkazy vyhodnotil v zmysle § 34 ods. 5 Správneho poriadku a dospel k záveru, že Zmluvou o prevode obchodného podielu z 15.07.2012 s osvedčenými podpismi dňa 17.08.2012 sa preukázalo, že žalobkyňa je fyzickou osobou, ktorá ku dňu podania žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie bola spoločníčkou obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným podľa osobitného predpisu, čím nespĺňala zákonné podmienky pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.08.2012 v zmysle § 34 ods. 13 písm. h/ Zákona o službách zamestnanosti v spojení s § 6 ods. 2 písm. b/ cit. zákona. Námietka žalobkyne, že správny orgán vo veci „nevykonal žiadne konanie, ani dokazovanie, ani si nevyžiadal od žalobkyne žiadne podklady“ preto nezodpovedala priebehu konania, ani obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že prvostupňový správny orgán, ani druhostupňový správny orgán nevykonali výsluch žalobkyňou navrhovaného svedka, ktorý mal potvrdiť, že zmluva o prevode obchodného podielu bola podpísaná 15.07.2014, nepovažoval súd za takú vadu konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože skutočnosť, že zmluva o prevode obchodného podielu bola zmluvnými stranami (žalobkyňou a jej manželom) podpísaná dňa 15.07.2014, nebola v konaní sporná. Rovnako za vadu konania nepovažoval ani skutočnosť, že si správne orgány nevyžiadali spis z obchodného registra z konania, v ktorom bol uskutočnený zápis prevodu obchodného podielu, pretože otázka právnych účinkov zmluvy o prevode obchodného podielu bola otázkou právneho posúdenia, ktoré správny orgán vykonal so záverom, že predmetná zmluva o prevode obchodného podielu v čase podania žiadosti žalobkyne o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (07.08.2012) nespĺňala zákonné náležitosti podľa § 115 Obchodného zákonníka, a preto sa žalobkyňa považovala za samostatne zárobkovo činnú osobu - spoločníčku spoločnosti s ručením obmedzeným, čím nespĺňala podmienky na zaradenie do príslušnej evidencie podľa § 6 ods. 2 písm. b/ Zákona o službách zamestnanosti v spojení s § 5 písm. d/ cit. zákona.

Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že nebola zistená taká vada konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd k námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že vo vzťahu k zisťovaniu splnenia podmienok pre zaradenie žalobkyne do evidencie uchádzačov o zamestnanie súd považoval skutkový stav za dostatočne zistený pre vyvodenie záveru, že žalobkyňa v čase podania žiadosti (07.08.2012) nespĺňala podmienky stanovené Zákonom o službách zamestnanosti na zaradenie do evidencie

uchádzačov o zamestnanie. Zo skutočnosti, že žalovaný podrobne neskúmal v konaní, kedy bola zmluva o prevode obchodného podielu účinná vo vzťahu k spoločnosti, nemožno vyvodiť, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, pretože v tomto prípade nebolo sporné, že podpisy na zmluve o prevode obchodného podielu boli úradne osvedčené až 17.08.2012, t.j. po podaní žiadosti žalobkyne o zradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (07.08.2012) a k zmene v osobe spoločníka v dôsledku prevodu obchodného podielu môže dôjsť až potom, čo spoločnosti bude doručená zmluva o prevode obchodného podielu, ktorá bude spĺňať všetky podmienky vyžadované Obchodným zákonníkom a Spoločenskou zmluvou na prevod obchodného podielu, vrátane osvedčenia podpisu účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu. To znamená, že dokiaľ podpisy účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu nie sú úradne osvedčené, nemôžu nastať účinky prevodu obchodného podielu voči s. r. o.

Pokiaľ žalobkyňa namietala formálnosť postupu správneho orgánu, poukazujúc na jeho predchádzajúci postup a ním predchádzajúce vydané rozhodnutia, k tejto námietke súd nemohol prihliadnuť vzhľadom na to, že predchádzajúce rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu boli zrušené a nie sú predmetom preskúmania v tomto konaní.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako i jemu predchádzajúceho konania a rozhodnutia z dôvodov uvedených v žalobe súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a predchádzajúci postup správnych orgánov nie je z dôvodov uvedených v žalobe nezákonné, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

K rozhodnutiu súdu prvého stupňa bolo pripojené odlišné stanovisko jedného z členov senátu, v ktorom tento uviedol, že predmetnom prípade bola do správneho spisu žalobkyňou predložená platná zmluva o prevode obchodného podielu, v ktorej sa zmluvné strany dohodli o prevode obchodného podielu s predchádzajúcim súhlasom valného zhromaždenia predmetnej spoločnosti s ručením obmedzeným na tom, že obchodný podiel žalobkyňa previedla na nadobúdateľa ku dňu podpisu zmluvy, ktorý je na zmluve uvedený, t. j. 15.07.2012. Nie je sporné, že podpisy zmluvných strán boli osvedčené až 17.08.2012. Obchodný zákonník v § 115 ods. 3 vyžaduje, aby zmluva o prevode obchodného podielu mala písomnú formu a aby podpisy na nej boli osvedčené. Z toho vyplýva, že proces uzatvárania zmluvy o prevode obchodného podielu končí osvedčením posledného z podpisov účastníkov zmluvy. Zákon osobitne nepredpisuje, akým spôsobom majú byť podpisy osvedčené, a preto tento spôsob nie je právne významný. Podstatné je, že podpisy sú osvedčené úradnou osobou, ktorá je na to oprávnená. Na základe platnej zmluvy o prevode obchodného podielu dochádza k zmene v osobe spoločníka v obchodnej spoločnosti a tým majiteľa obchodného podielu. V predmetnom prípade sa účastníci zmluvy dohodli, že tento účinok zmluvy nastáva ku dňu 15.07.2012. Takejto dohode nebráni žiadne zákonné ustanovenie a ani žiadny zákon neobchádza. Vyplýva to z § 114 Obchodného zákona, podľa ktorého obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Odložená účinnosť zmluvy len vo vzťahu k spoločnosti, ku ktorej dochádza na základe § 115 ods. 4 Obchodného zákonníka neznamena nič iné, len to, že spoločnosť koná s novým majiteľom obchodného podielu ako so spoločníkom až od momentu, kedy je zmluva o prevode obchodného podielu doručená tejto spoločnosti. To znamená, že aj spoločník môže práva a povinnosti, ktoré mu patria z titulu majiteľstva obchodného podielu vo vzťahu k spoločnosti vykonávať až potom, ako je zmluva spoločnosti doručená. Predchádzajúci majiteľ obchodného podielu ale stratil práva a povinnosti, ako aj účasť na spoločnosti, ktoré tvoria v zmysle § 114 obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným už prevodom obchodného podielu. To znamená, že odo dňa prevodu obchodného podielu mu už žiadne práva a povinnosti spoločníka nepatria, a preto ich nemôže vykonávať a k tomuto dňu už nemá žiadnu účasť na spoločnosti. Odložená účinnosť zmluvy ale nič nemení na právnom stave, ktorý nastáva na základe zmluvy o prevode obchodného podielu a ktorého obsah je daný obsahom zmluvy o prevode obchodného podielu. V danom prípade to znamená, že majiteľom obchodného podielu žalobkyne sa nadobúdateľ stal dňom, na ktorom sa zmluvné strany dohodli, ktorým bol deň podpisu písomného vyhotovenia zmluvy zmluvnými stranami dňa 15.07.2012. Žalovaný v čase vydania rozhodnutia, ktorým bola žalobkyňa vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie, mal k dispozícii platnú zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorou žalobkyňa previedla obchodný podiel ku dňu 15.07.2012 a napriek tomu zrušil

rozhodnutie, ktorým bola žalobkyňa zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie na základe jej žiadosti zo dňa 07.08.2012. Pri aplikácii zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z.z. v znení, ktoré bolo účinné v čase, kedy žalobkyňa podala žiadosť o zaradenie do evidencie zamestnanosti, je potrebné vychádzať zo zmyslu a účelu tejto právnej úpravy, ktorý vyplýva zo znenia § 1, § 6 a § 11 tohto zákona. Podľa týchto ustanovení sú predmetom úpravy zákona právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti, ktorými sa na účely tohto zákona rozumie systém inštitúcií a nástrojov podpory a pomoci účastníkom trhu práce pri hľadaní zamestnania, zmene zamestnania, obsadzovania voľných pracovných miest a uplatňovania aktívnych opatrení na trhu práce s osobitným zreteľom na pracovné uplatnenie znevýhodnených uchádzačov o zamestnanie podľa § 8. Predmetné ustanovenia zákona o službách zamestnanosti majú zabezpečiť, aby do evidencie nezamestnaných boli zapísané a poberali s tým spojené služby a na to nadväzujúce plnenia len také osoby, ktoré túto pomoc práve z dôvodu chýbajúcich zdrojov príjmov z podnikania alebo zo zamestnania potrebujú. Pre žalovaného je podstatný právny stav ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa previedla obchodný podiel platnou zmluvou o prevode obchodného podielu ku dňu 15.07.2012 a v zmysle zákona o službách zamestnanosti spĺňala zákonné kritérium vymedzené pre uchádzača o zamestnanie, ktoré má právo byť zaradené do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), f) a ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP, nakoľko

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 OSP, pretože účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP) a zároveň súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP),
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobkyňa vyjadrila názor, že napadnutý rozsudok je nesprávny, právne nepodložený a nezákonný, v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho procesu, ako aj s princípmi právnej istoty. Nestotožnila sa s dôvodmi a argumentáciami zamietnutia žaloby, a zároveň nesúhlasila ani so skutkovými a právnymi závermi, na základe ktorých krajský súd dospel k záveru, že nebolo zistené také pochybenie alebo taká vada konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Uviedla, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu považuje naďalej za nezákonné. Mala za to, že ku dňu podania písomnej žiadosti o zaradenie do uchádzačov o zamestnanie (07.08.2012), ako aj ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného a aj ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu spĺňala všetky podmienky Zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení na zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, teda nevykonávala ani samostatnú zárobkovú činnosť, ktorej výkon by inak takéto zaradenie neumožňoval.

Poznamenala, že na základe platnej zmluvy o prevode obchodného podielu dochádza k zmene v osobe spoločníka v obchodnej spoločnosti a tým majiteľa obchodného podielu. V predmetnom prípade sa účastníci zmluvy dohodli, že tento účinok zmluvy nastáva ku dňu 15.07.2012. To znamená, že majiteľom obchodného podielu žalobkyne sa nadobúdateľ stal dňom, na ktorom sa zmluvné strany dohodli, ktorým bol deň podpisu písomného vyhotovenia zmluvy zmluvnými stranami dňa 15.07.2012.

Pri aplikácii zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z. z. v znení, ktoré bolo účinné v čase, kedy žalobkyňa podala žiadosť o zaradenie do evidencie zamestnanosti, je potrebné vychádzať zo zmyslu a účelu tejto právnej úpravy, ktorý vyplýva zo znenia § 1, § 6 a § 11 tohto zákona. Predmetné ustanovenia zákona o službách zamestnanosti majú zabezpečiť, aby do evidencie nezamestnaných boli zapísané a poberali s tým spojené služby a na to nadväzujúce plnenia len také osoby, ktoré túto pomoc práve z

dôvodu chýbajúcich zdrojov príjmov z podnikania alebo zo zamestnania potrebujú. Pre žalovaného je podstatný právny stav ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa previedla obchodný podiel platnou zmluvou o prevode obchodného podielu ku dňu 15.07.2012 a v zmysle zákona o službách zamestnanosti spĺňala zákonné kritérium vymedzené pre uchádzača o zamestnanie, ktorý má právo byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Za účelom dostatočného zistenia skutkového stavu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla vykonať náležité dokazovanie, a to aj výsluchom svedka, ktorý dôkaz navrhla aj na pojednávaní dňa 20.08.2015. Prvostupňový súd sa však s takýmto návrhom nevysporiadal, aj v dôsledku čoho došlo k takej inej vade konania, ktorá mohla mať za následok nielen nesprávne rozhodnutie vo veci, ale navyše takýmto postupom prvostupňového súdu sa žalobkyni odňalo právo konať pred súdom, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, a to tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. a) až e) O.s.p. zrušuje a vec vracia žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Pre prípad úspechu si zároveň uplatnila trovy odvolacieho súdneho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalobcu 148,22 EUR a súdneho poplatku za podanie odvolania 70 EUR a žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na ich náhradu.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril v zákonom stanovenej lehote v podaní zo dňa 01.12.2015, v ktorom uviedol, s poukazom na ustanovenia zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) v znení účinnom do 30.04.2013, že žalobkyňa ku dňu podania žiadosti (07.08.2012) o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie nespĺňala podmienky pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Zdôraznil, že zmluva o prevode obchodného podielu musí mať písomnú formu a podpisy na zmluve sa musia osvedčiť, t.j. formálne náležitosti zmluvy ustanovuje § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že základnými formálnymi náležitosťami zmluvy o prevode obchodného podielu sú: písomná forma zmluvy a osvedčenie podpisov účastníkov zmluvy o prevode obchodného podielu.

Zmluva o prevode obchodného podielu žalobkyne je datovaná dňom 15.07.2012, t. j. žalovaný má dôvodne za to, že bola aj v tento deň medzi zmluvnými stranami aj podpísaná. Podľa § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka pravosť podpisov účastníkov záväzkového vzťahu zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 15.07.2012 bola vyznačená na listine vo forme osvedčovacej doložky, ktorá je verejnou listinou. Podpisy prevodcu i nadobúdateľa na zmluve uznali žalobkyňa a jej manžel za svoje vlastné dňa 17.08.2012.

Žalovaný vyjadril svoj názor, že osvedčenie podpisov na zmluve o prevode obchodného podielu je podmienkou jej účinnosti medzi zmluvnými stranami. V prípadoch, keď dochádza k následnému overeniu podpisov, stáva sa zmluva o prevode obchodného podielu účinnou až týmto overením. K zmene v osobe spoločníka vo vzťahu k spoločnosti dochádza až s účinnosťou prevodu obchodného podielu vo vzťahu k s.r.o. K zmene v osobe spoločníka v s.r.o. môže dôjsť až potom, čo s.r.o. bude doručená zmluva o prevode obchodného podielu, ktorá bude spĺňať všetky podmienky vyžadované Obchodným zákonníkom a spoločenskou zmluvou na prevod obchodného podielu. Dovtedy, pokiaľ podpisy účastníkov o prevode obchodného podielu nie sú osvedčené, nemôžu nastať účinky prevodu obchodného podielu voči s.r.o., a teda ani nadobúdateľ sa nemôže stať spoločníkom s.r.o.

Na základe uvedeného mal žalovaný za preukázané, že zmluva o prevode obchodného podielu, ktorou

žalobkyňa preukazovala, že ku dňu 07.08.2012, kedy požiadala o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, bola podpísaná 14.07.2012, pričom pravosť podpisov bola vyznačená vo forme osvedčovacej doložky, a to tak, že podpis účastníci zmluvy uznali za svoj vlastný následne dňa 17.08.2012, a teda až týmto dňom, t.j. dňom 17.08.2012, ktorý nasleduje po dni, kedy žalobkyňa podala žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (07.08.2012), nastali účinky zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 15.07.2012 medzi nadobúdateľom a prevodcom.

Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa doručila zmluvu o prevode obchodného podielu bez osvedčenia podpisov, pričom takáto zmluva nespĺňala všetky náležitosti a nebola v čase doručenia spoločnosti perfektnou zmluvou, preto takto doručенú zmluvu nie je možné považovať za platnú a k účinnému prevodu obchodného podielu k skoršiemu dátumu nedošlo.

Vypočutie žalobkyňou navrhovaných svedkov považoval za neopodstatnené, nakoľko v tomto prípade sa nejednalo o spochybnenie vyhotovenia zmluvy o prevode obchodného podielu, ale o nadobudnutí jej účinkov, čo má vplyv na zaradenie občana do evidenciu uchádzačov o zamestnanie, resp. na jeho nezaradenie do príslušnej evidencie úradu. Vykonanie dôkazu svedeckej výpovede by bolo vo vzťahu k rozhodným skutočnostiam irelevantné.

Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že sa náležite vysporiadal s námietkami žalobkyne vo všetkých odôvodneniach jednotlivých svojich rozhodnutí, pričom vychádzal z dostatočných listinných dôkazov, ktoré mali na posúdenie veci vplyv, aby túto mohol objektívne posúdiť a vo veci rozhodnúť. Žalovaný mal za to, že prvostupňový správny orgán ani odvolací orgán vo svojom postupe nepochybili a predmetnú vec z hmotnoprávnej a procesnej stránky posúdili v súlade s príslušnými zákonmi a ustanoveniami.

Navrhol, aby odvolací súd odvolanie v celom rozsahu zamietol a potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.02.2017 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o nezaradení žalobkyne do evidencie uchádzačov o zamestnanie a jej odvolanie zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci

odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2014/67424/24172/OPČ-SSZ zo dňa 14.07.2014, ktorým tento v odvolacom konaní zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. BR2/OSAP/ZAM/2014/1166 zo dňa 23.05.2014, ktorým prvostupňový správny orgán zrušil svoje rozhodnutie č. k. OSZ/B/2012/08352-02/PRE zo dňa 07.08.2012, ktorým bola žalobkyňa zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.08.2012 a nahradil novým (vyššie uvedeným), ktorým rozhodol o nezaradení žalobkyne do evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že žalobkyňa nespĺňala podmienky pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.08.2012.

Odvolací súd z predloženého spisu súdu prvého stupňa, súčasťou ktorého je aj administratívny spis, v danej veci zistil, že žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie o nezaradení žalobkyne do evidencie uchádzačov o zamestnanie dôvodiac, že žalobkyňa v čase podania žiadosti nespĺňala status uchádzača o zamestnanie, nakoľko bola v zmysle zákona o službách zamestnanosti samostatne zárobkovo činnou osobou - spoločníkom v spoločnosti s ručením obmedzeným, čo vyplynulo z neskôr predloženej Zmluvy o prevode obchodného podielu, spísanej a podpísanej dňa 15.07.2012, pretože podmienkou účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu medzi zmluvnými stranami je osvedčenie podpisov na zmluve, pričom podpisy na Zmluve o prevode obchodného podielu boli uznané za svoje dňa 17.08.2012.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že toto rozhodnutie a konanie správneho orgánu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu nie sú z dôvodov uvedených v žalobe nezákonné, preto odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol.

Podľa odvolacieho súdu žalobkyňa námietkami obsiahnutými v odvolaní (ktoré boli v podstate totožné s tými uvedenými v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného a v žalobe) napádala v zásade to, že k prevodu obchodného podielu zo žalobkyne na nadobúdateľa došlo na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 15.07.2012 s účinkami ku dňu podpisu zmluvy, t. j. ku dňu 15.07.2012, teda ku dňu podania žiadosti zo dňa 07.08.2012 spĺňala zákonné kritérium vymedzené pre uchádzača o zamestnanie, ktorý má právo byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a zisťoval, či preskúvavacie konanie na krajskom súde bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok.

Odvolací súd má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal súd prvého stupňa v preskúvanom rozhodnutí. Odvolací súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobkyne uvedenej v odvolaní a namietajúcej, že v čase podania žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (dňa 07.08.2012) spĺňala podmienku podľa § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“).

Odvolací súd má po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu za nesporné, že dňa 15.07.2012 došlo k uzavretiu Zmluvy o prevode obchodného podielu medzi žalobkyňou ako spoločníčkou v spoločnosti s ručením obmedzeným a nadobúdateľom. Uvedený deň, t. j. 15.07.2012 bola predmetná zmluva spísaná a podpísaná oboma stranami zmluvného vzťahu. Podpisy zmluvných strán na zmluve boli nimi uznané za vlastné v zmysle ustanovenia § 58 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) dňa 17.08.2012. Uvedené nebolo medzi stranami sporné.

Spornou bola otázka účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, nakoľko žalobkyňa platnosť a účinnosť zmluvy datovala dňom podpisu zmluvy - 15.07.2012, zatiaľ čo žalovaný rozlišoval platnosť a účinnosť zmluvy s tým, že zmluva o prevode obchodného podielu je platná dňom, keď ju spoločník a nadobúdateľ uzatvorili v súlade so zákonom, no účinnosť zmluvy je viazaná na osvedčenie podpisov zmluvných strán.

Zmluva o prevode obchodného podielu je upravená v ustanovení § 115 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), ktorý znie: „Zmluva o prevode obchodného podielu musí mať písomnú formu a podpisy na zmluve sa musia osvedčiť. Nadobúdateľ, ktorý nie je spoločníkom, v nej musí vyhlásiť, že pristupuje k spoločenskej zmluve, prípadne stanovám, ak boli prijaté. Prevodca ručí za splácanie vkladu nadobúdateľom tohto podielu.“

Z dikcie uvedeného ustanovenia vyplýva požiadavka písomnej formy zmluvy a zároveň požiadavka osvedčenia pravosti podpisov zmluvných strán. Zákon však v ďalšom neustanovuje, že k overeniu pravosti podpisov zmluvných strán musí dôjsť pri podpisovaní zmluvy alebo bezprostredne potom. To znamená, že legalizácia sa môže uskutočniť aj následne, až po uzavretí zmluvy o prevode obchodného podielu. V takom prípade sa však zmluva stane účinnou až dňom, kedy došlo k osvedčeniu podpisov prevodcu a nadobúdateľa. Až tento deň možno považovať za deň, ku ktorému nastávajú právne účinky prevodu obchodného podielu voči spoločnosti (medzi zmluvnými stranami je zmluva o prevode obchodného podielu účinná dňom jej uzavretia, za predpokladu, že sama zmluva o prevode neurčuje

inak).

Uvedené vyplýva aj zo znenia ustanovenia § 115 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého účinky prevodu obchodného podielu voči spoločnosti nastávajú (s výnimkou prevodu väčšinového obchodného podielu) až doručením účinnej zmluvy o prevode obchodného podielu s tým, že ak je účinnosť zmluvy viazaná na zákonom ustanovenú podmienku, ktorá nastane až neskôr (v prejednávanej veci podmienka nutnosti overenia pravosti podpisov zmluvných strán), účinky prevodu obchodného podielu nastanú až s touto neskoršou účinnosťou.

Vo svetle uvedeného nemohol odvolací súd inak ako konštatovať, že žalovaný postupoval správne a v súlade so zákonom, ak pri rozhodovaní o odvolaní prihliadol v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka na skutočnosť, že k osvedčeniu pravosti podpisu zmluvných strán vo forme uznania podpisu za vlastný došlo až dňa 17.08.2012, teda žalobkyňa v čase podania žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (dňa 07.08.2012) ešte stále mala status spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným, preto nespĺňala podmienku ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c/ zákona o službách zamestnanosti nevyhnutnú na zaradenie fyzickej osoby do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svetle uvedeného dospel k záveru o zákonnosti preskúvaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, preto vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne, bolo nutné potvrdiť. Krajský súd sa podrobne zaoberal námietkami žalobkyne a dospel k správne záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, je riadne odôvodnené a žalovaný v ňom dostatočným spôsobom vyjadril svoje úvahy relevantné pre rozhodnutie.

Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že jej bola postupom prvostupňového súdu odňatá možnosť konať pred súdom odvolací súd uvádza, že táto jej námietke nie je dôvodná, nakoľko krajský súd nemá povinnosť vykonať všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, predovšetkým v prípadoch, kedy pri formulovaní svojich právnych záverov vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu tak, ako to bolo v prejednanom prípade.

Ani ďalšie odvolacie námietky žalobkyne neboli spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia, preto ich odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni vzhľadom na jej neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.